

Bruxelles, 7 iunie 2019
(OR. en, it, de)

**Dosar interinstituțional:
2018/0105(COD)**

9313/19
ADD 1 REV 2

CODEC 1080
ENFOPOL 245
JAI 521
EF 194

NOTĂ PUNCT „I/A”

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Subiect:	Proiect de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului (prima lectură) - Adoptarea actului legislativ - Declarații

Declarația Italiei

Italia este de acord cu obiectivul proiectului de directivă în ceea ce privește utilizarea informațiilor financiare, nu doar în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului, ci și în legătură cu alte infracțiuni grave.

În ciuda faptului că în textul final sunt luate în considerare unele dintre observațiile noastre și se face trimitere, în partea de considerente, la necesitatea de a ține seama de natura, de sarcinile și de prerogativele stabilite în temeiul dreptului intern în etapele de punere în aplicare a actului, Italia își reafirmă preocupările legate de prevederea unor obligații specifice pentru statele membre.

Pe parcursul negocierilor, Italia și-a exprimat preferința pentru un grad mai mare de flexibilitate în ceea ce privește punerea în aplicare a dispozițiilor directivei.

Declarația Germaniei

Germania sprijină, în general, obiectivul proiectului de directivă de a îmbunătăți accesul la informații al unităților de informații financiare (FIU) și al autorităților publice responsabile cu depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor, de a intensifica cooperarea dintre organismele competente respective și, în general, de a consolida investigațiile financiare. Cu toate acestea, Germania are rezerve semnificative în legătură cu dispozițiile individuale din textul de compromis, în special în legătură cu definiția termenului „informații din domeniul aplicării legii” de la articolul 2 punctul 6 și cu dispozițiile de la articolele 9 și 10, precum și cu considerentul 22, care nu făceau parte din mandatul de negociere al Consiliului în cadrul trilogului, astfel cum a fost convenit la 21 noiembrie 2018. Actualul text de compromis introduce, în opinia noastră, modificări semnificative care scad calitatea textului în comparație cu mandatul acordat Consiliului și, parțial, în comparație cu propunerea Comisiei.

O preocupare specială a Germaniei este faptul că organismele individuale nu trebuie să aibă posibilitatea de a eluda cerințele referitoare la colectarea datelor. Totuși, în prezent, există acest risc întrucât definiția termenului „informații din domeniul aplicării legii” de la articolul 2 punctul 6 subpunctul (ii) include date și informații pe care autoritatea solicitată ar trebui mai întâi să le colecteze. Cu toate acestea, proiectul de directivă este în așa fel formulat încât nu are importanță dacă autoritatea solicitantă ar putea avea ea însăși permisiunea de a colecta astfel de date în mod direct.

Articolul 9 conține o dispoziție privind schimbul de informații dintre FIU-rile din întreaga Uniune care nu este în concordanță cu Directiva privind combaterea spălării banilor [Directiva (UE) 2015/849], în special cu articolele 32 și 53 din aceasta. Serviciul juridic al Consiliului și-a exprimat deja îngrijorarea în legătură cu contradicțiile dintre articolul 9 și Directiva privind combaterea spălării banilor într-un aviz scris cu privire la propunerea Comisiei (avizul din 12 octombrie 2018, ST 13100/18). Regula care figurează în prezent la articolul 9 nu rezolvă aceste contradicții. Ea stabilește cerințe specifice pentru un schimb de informații între FIU-ri care depășește sfera sarcinilor lor, astfel cum sunt definite în dreptul Uniunii, și, prin urmare, interferează cu libertatea statelor membre de a-și organiza FIU-rile naționale în conformitate cu propriul lor sistem juridic. În plus, regula stabilește anumite cerințe specifice privind schimbul de informații care are legătură cu terorismul sau cu criminalitatea organizată, în ciuda faptului că dreptul Uniunii, incluzând aici atât Directiva privind combaterea spălării banilor, cât și acest proiect de directivă, nu furnizează o definiție clară a acestor noțiuni, nu oferă nicio justificare pentru a acorda FIU-rilor competența de a combate astfel de infracțiuni și nu face nicio distincție între acest schimb de informații și alte instrumente implicate în schimbul de informații judiciare și polițienești.

Articolul 10 prevede schimbul de date între autoritățile competente ale diferitelor state membre, autorități care sunt desemnate, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2), de statul membru respectiv. Astfel, articolul 3 alineatul (2) acordă statelor membre o marjă largă de apreciere în ceea ce privește desemnarea acestor autorități, acestea putând fi desemnate chiar și la nivel regional descentralizat și putând avea sarcini foarte diferite, în schimb, le impune statelor membre să notifice numele autorităților lor în termen de patru luni de la expirarea perioadei de transpunere. Pe de altă parte, articolul 10 impune statelor membre să prevadă, încă înainte de încheierea perioadei de transpunere, un schimb de informații la nivelul Uniunii între aceste autorități care abia urmează să fie desemnate. Astfel, statele membre ar trebui să pună în aplicare, într-un mod obligatoriu din punct de vedere juridic, un schimb de informații în domeniul sensibil al informațiilor financiare, dar să lase, în cursul acestui proces, decizii importante în seama exercitării (viitoare a) puterii de apreciere a altor state membre.

Făcând trimitere în mod specific la o „FIU a UE” drept exemplu de „mecanism de coordonare și sprijin”, considerentul 22 se îndepărtează de sarcina de evaluare descrisă la articolul 65 din Directiva privind combaterea spălării banilor, care nu a fost încă îndeplinită.

În plus, dispozițiile specifice privind protecția datelor cuprinse în textul de compromis nu par să fie coerente în mod sistematic, întrucât Regulamentul (UE) 2016/679 urmează să fie aplicabil, la fel ca Directiva (UE) 2016/680.

Deficiențele sus-menționate îngreunează sarcina statelor membre de a asigura o transpunere completă, corectă și sigură din punct de vedere juridic a cerințelor directivei. Prin urmare, Germania formulează rezerve și nu își poate da acordul pentru actualul text de compromis al proiectului de directivă.
